

Петя Дубарова

Капките са тежки...

Капките са тежки като есенни смокини.
Вече от туптежа им ръцете ме болят.
Мракът син плете гнездо в косите мои сини,
мислено прерязани от златен лунен път.

Улицата строга като остра единица
пак се е опънала и зла като език,
с нещо уязвява отънели сиви жици,
дълги и проточени като тревожен вик.

Толкова ли трудно е на капките студени,
капки сняг да бъдат, да са ледени сестри,
за да бъде бяло и край мене, и във мене,
улиците мои да са пак добри.

2 декември 1975

КРАЙ

© 1975 Петя Дубарова

Източник: <http://gountchev.net/poetry/karkite.html>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6073>]